

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1758/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, др Драгише Б. Слијепчевића и Бранка Станића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Булатовић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ АД ..., кога заступа Љубиша Павловић, адвокат из ..., ради накнаде зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4255/18 од 07.02.2019. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4255/18 од 07.02.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4255/18 од 07.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4255/18 од 07.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П1 1004/15 од 18.10.2018. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име неисплаћеног дела зараде за период од 01.11.2012. до 31.08.2015. године исплати укупно 2.295.597,31 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате, а тужилац обавезан да туженом на име трошкова поступка исплати 94.717,80 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију и тражио трошкове за састав истог од стране адвоката.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се о ревизији тужиоца одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер је у побијаним пресудама одлучено сагласно пракси Врховног касационог суда израженој између осталог и у пресуди Рев2 2292/18 од 20.03.2019. године.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћене зараде поднета је 04.01.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 2.295.597,31 динар, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност износа од 19.388 евра.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, вредност предмета спора од 2.295.597,31 динар, не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 154. став 1. ЗПП, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни ради вођења ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић